

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Det ærede Medlem udtalte, at det var Magistratens Mening, at det var en absolut Nødvendighed at skride til en Revision af disse Love i indeværende Rigsdagssamling. Dette er jo imidlertid ikke rigtigt, thi den Borgmester, der paa Magistratens Vegne har forelagt denne Sag for Borgerrepræsentationen, har jo udtrykkelig erkendt, at det ikke var nogen Nødvendighed at forelægge Forslag om en saadan Revision just i denne Rigsdagssamling, idet han siger, at det i og for sig meget vel kan lade sig gøre at træffe Foranstaltninger til at lade Mandaterne forny for de 3 Maaneder, de skulde fornys for, altsaa har han sluttet sig til det Standpunkt, jeg her har gjort gældende, for saa vidt angaar den eventuelle Hensigtsmæssighed eller Lovlighed deraf — eller hvilket Udtryk det ærede Medlem nu maatte ønske at bruge —, men jeg erkender naturligvis, at Borgmesteren i øvrigt udtaler sig til Fordel for det Magistratsforslag, nemlig Forslaget om Revision straks.

Det ærede Medlem udtalte, at det var en overflødig Foranstaltning at spørge Kommunalbestyrelsen angaaende de Henvendelser, jeg har faaet, men det kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret i. Sagen er den, at der var *to* Parter. — København og Landdistrikterne — om at opnaa Enighed om Indlemmelseslovene i sin Tid, og det var et stærkt Ønske fra den ene Parts Side, at denne Særrepræsentation for de mere landlige Distrikter skulde bestaa i alt Fald i nogen Tid. Det forekommer mig nu, at naar jeg saa faar Henvendelser desangaaende, er det i alt Fald meget naturligt, at jeg forhandler om og undersøger disse Henvendelser i Forbindelse med Københavns Kommunalbestyrelse. Det ærede Medlem mente, at man paa offentlige Møder havde taget en anden Stilling.

Jeg har ingen Lejlighed haft til at se, hvor stærkt denne Stemning gav sig Udslag paa disse offentlige Møder, men efter hvad der er mig fortalt, have de ikke været meget stærkt besøgte, og jeg har altsaa paa den anden Side modtaget forskellige Henvendelser fra Foreninger, der ere dannede ude i de indlemmede Distrikter. Som sagt, en Forud-Undersøgelse, inden jeg tager endelig Stilling, opfordrer dette dog til. Det ærede Medlem sluttede med at sige, at det var ligefrem min Pligt at forelægge Lovforslagene allerede i denne Rigsdagssamling. Det har jeg altsaa ikke kunnet erkende, jeg mener, at denne Sag

vel med god Villie fra alle Sider kan gaa sin rolige Gang og finde en heldig Løsning, inden det Tidspunkt kommer, hvor der absolut skal være Lovregler, der kunne træde i Kraft.

Med Hensyn til selve Sagen forbeholder jeg min endelige Stilling, indtil jeg har afsluttet de omtalte Forhandlinger med Københavns Kommunalbestyrelse, og skal da til sin Tid udtale mig derom.

Anders Nielsen: Dette høje Ting ønsker sikkert ikke at hindre eller sinke denne Sag, vi have ikke nogen Anledning dertil, men jeg finder Anledning til at udtale, at jeg er enig med den ærede Indenrigsminister i hans Udtalelser om hans Stilling til denne Sag. Jeg tror, at det bør erkendes, at den Stilling, som han har indtaget, har han haft gyldige Grunde til at indtage.

Nu siger det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) som Ordfører for Forslagsstillerne, at det er absolut nødvendigt at faa denne Sag løst i denne Rigsdagssamling, men det kan ikke være saa absolut nødvendigt, for hvis de Herrer tro paa, hvad der ikke er umuligt, at denne Sag kan løses i indeværende Rigsdagssamling, vil det sige, at den kan føres igennem i Løbet af en 3 Ugers Tid. Vi maa jo nemlig regne med, at Rigsdagen slutter henad 1. April, det er i alt Fald det sandsynligste, andet kunne vi ikke gaa ud fra. Men skulde Sagen nu kunne gennemføres i Løbet af en 3 Uger fra 1ste Behandling, maa den ogsaa kunne gennemføres i Tiden fra Oktober til Januar i den kommende Rigsdagssamling. (*En Stemme:* Husk paa: hele Borgerrepræsentationen!) Ja, Jeg husker paa hele det Forhold, som har været under Debat mellem den ærede Ordfører og den ærede Indenrigsminister. Jeg husker hele dette Forhold og slutter mig til ham, idet jeg deler det Syn, han har gjort gældende, og som ikke er modsagt med Grunde fra den ærede Ordførers Side.

Det er sagt, at det er en sørgelig Udvej at skulle forlænge Mandaterne for det ene Distrikts Vedkommende. Den Betragtning kan jeg ikke dele og Tingets Flertal sikkert heller ikke. Hvad skulde der være i Vejen for at forlænge Mandaterne for de Par Maaneder, hvormod der her er Tale, naar vi have grebet til samme Forholdsregel i langt større Udstrækning ved Vedtagelsen af Loven om den kommunale Valgret? (Afbrydelse af *Poul Christensen*.) De kunne nægte at tage imod